

JOURNAL OF VALUATION AND EXPERTNESS

editor-in-chief: Ing. Jakub Horák

managing editor: Ing. Jiří Mácha

chairman of the editorial board: Ing. Veronika Machová

Published by:

The Institute of Technology and Business in České Budějovice

School of Expertness and Valuation

Okružní 517/10

370 01 České Budějovice

Tel.: +420 380 070 218

e-mail: horak@mail.vstecb.cz

<http://journals.vstecb.cz/publications/Journal-of-valuation-and-expertness>

ISSN 2533-6258 (Online)

Periodicity: Twice a year

Since 2016

Date of issue: June 2018

EDITORIAL BOARD/EDIČNÍ RADA

doc. Ing. Marek Vochozka, MBA, Ph.D. – chairman

The Institute of Technology and Business in České Budějovice

prof. Ing. Jan Váchal, CSc.

The Institute of Technology and Business in České Budějovice

doc. Ing. Eva Vávrová, Ph.D.

Mendel University of Brno

Ing. František Milichovský, Ph.D., MBA, DiS.

Brno University of Technology

Ing. Ondřej Stopka, Ph.D.

The Institute of Technology and Business in České Budějovice

Ing. Jarmila Straková, Ph.D.

The Institute of Technology and Business in České Budějovice

Mgr. Zdeněk Caha, MBA, Ph.D.

The Institute of Technology and Business in České Budějovice

Ing. Marek Vokoun, Ph.D.

The Institute of Technology and Business in České Budějovice

Ing. Filip Petrách, Ph.D.

University of South Bohemia in České Budějovice

Content/Obsah

LINKING BASIC ACCOUNTING STATEMENTS.....	1
PROPOJENÍ ZÁKLADNÍCH ÚČTOVNÍCH VÝKAZŮ.....	2

Martin Bugaj

DEVELOPMENT OF EXPERTISE AND APPRAISAL – THEORETICAL ASPECTS AND HISTORICAL EXCURSION.....	10
VÝVOJ ZNALECTVÍ A OCEŇOVÁNÍ – TEORETICKÉ ASPEKTY A HISTORICKÝ EXKURZ.....	11

Michaela Turková, Eva Kalinová

FINANCIAL ANALYSIS OF THE AVERAGE FORESTRY AND LOGGING ENTERPRISE.....	21
FINANČNÍ ANALÝZA PRŮMĚRNÉHO PODNIKU ZABÝVAJÍCÍHO SE LESNICTVÍM A TĚŽBOU DŘEVA.....	22

Jakub Horák

DETERMINATION OF THE MARKET VALUE OF LAND FOR THE PURPOSE OF ITS SALE.....	35
STANOVENÍ TRŽNÍ HODNOTY POZEMKU ZA ÚČELEM JEHO PRODEJE.....	36

Tomáš Krulický

COMPARING METHODS AND APPROACHES TO VALUATION OF A BUILDING STRUCTURE.....	42
POROVNÁNÍ METOD A PŘÍSTUPŮ PŘI OCENĚNÍ STAVBY.....	43

Tomáš Krulický, Jakub Horák

DEVELOPMENT OF EXPERTISE AND APPRAISAL – THEORETICAL ASPECTS AND HISTORICAL EXCURSION

Michaela Turková¹, Eva Kalinová¹

¹The Institute of Technology and Business in České Budějovice

Abstract

An expert is a person with special expertise and knowledge in the field. It is a qualified person whose task is to provide independent and neutral assessments based on this knowledge and skills. The first mention of expert activities dates back to the 16th century. Thus, it is clear that the field of expertise and appraisal has changed over the years, gaining a different direction, and forming it in its present form. This article aims to introduce the basic theory of expertise and appraisal and to make a historical excursion to the development of expertise and appraisal both in the world and in the Czech Republic. It focuses in particular on real estate valuation and its aspects and changes over the years.

Keywords: expertise and appraisal, valuation period, expert, expert opinion, real estate valuation

VÝVOJ ZNALECTVÍ A OCEŇOVÁNÍ – TEORETICKÉ ASPEKTY A HISTORICKÝ EXKURZ

Michaela Turková¹, Eva Kalinová¹

¹Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích

Abstrakt

Znalec je osoba se speciálními odbornými znalostmi a vědomostmi v daném oboru. Jedná se o kvalifikovanou osobu, jejímž úkolem je poskytnout nezávislé a neutrální hodnocení založené právě na těchto znalostech a vědomostech. První zmínky o znalecké činnosti jsou již z 16. století. Je tedy jasné, že obor znalectví a oceňování se v průběhu let měnil, nabíral jiný směr a tvořil se do dnešní podoby. Tento článek si klade za cíl představit základní teorii znalectví a oceňování a provést historický exkurz právě do vývoje znalectví a oceňování ve světě i v ČR. Zaměřuje se zejména na oceňování nemovitostí a jeho aspekty a změny v průběhu let.

Klíčová slova: znalectví a oceňování, oceňovací období, znalec, znalecký posudek, oceňování nemovitostí

Úvod

V úvodu je představena osoba znalce, v krátkosti jsou zmíněny typy znaleckých ústavů a popsán je též znalecký posudek. Článek si klade za cíl představit teorii základní teorii znalectví a oceňování a provést historický exkurz do vývoje znalectví a oceňování ve světě i v ČR.

Znalec

„Znalcem je ve smyslu zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, osoba, kterou do této funkce jmenoval pro konkrétní obor, odvětví a specializaci ministr spravedlnosti nebo předseda krajského soudu v rozsahu, v němž k tomu byl ministrem spravedlnosti pověřen. Informaci o tom, zda je konkrétní osoba znalcem či

nikoliv, je možné ověřit v seznamu znalců a tlumočnicků, který vede Ministerstvo spravedlnosti a uveřejňuje jej na svých internetových stránkách“ (O znalecké činnosti, 2018, s. 1).

Musil, Kratochvíl a Šámal a kol. (2007) uvádí, že v případě znalce se jedná osobu se speciálními odbornými znalostmi a vědomostmi v určitém oboru, která tyto své znalosti a vědomosti využívá k objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení.

Císařová a Fenyk a kol. (2006) pak definují znalce jako osobu rozdílnou od procesních stran a orgánů činných v trestním řízení, která se v trestním řízení přibírá za tím účelem, aby na podkladě svých odborných znalostí poskytla úsudek o skutečnosti pro trestní řízení, jejíž objasnění takových odborných znalostí vyžaduje.

Bělohlávek a Hótová (2011) definují znalce jako kvalifikovanou osobu, jejíž zvláštní znalosti a zkušenosti v určitém oboru překračují běžnou kvalifikaci a znalosti průměrné osoby, a jejímž úkolem je poskytnout soudu nezávislé a neutrální hodnocení založené na jejích odborných znalostech, a to na podkladě určitých vymezených skutkových okolností.

Jelínek a kol. (2011) de facto uvádí, že znalce lze zařadit mezi strany trestního řízení, neboť znalci jsou činitelé, kteří vykonávají vliv na řízení a kterým zákon k uskutečnění tohoto vlivu poskytuje určitá procesní práva nebo ukládá určité procesní povinnosti.

Znalecký ústav

Znaleckým ústavem je právnická osoba nebo její organizační složka, která se specializuje na znaleckou činnost.

Znalecké ústavy jsou dvojího typu. První typ znaleckých ústavů jsou právnické osoby, které se zabývají pouze znaleckou činností, jde o jejich hlavní předmět podnikání.

Do druhého typu znaleckých ústavů se řadí například vysoké školy, nemocnice, nebo jiné výzkumné instituce, které vykonávají v daných oborech vědeckovýzkumnou činnost. Tyto ústavy poskytují jen zvláště obtížné znalecké posudky ve složitých případech, kdy je zapotřebí kolektiv specializujících se odborníků (O znalecké činnosti, 2018).

Znalecký posudek

Znalecký posudek je jedním z možných použitých důkazů v soudním, někdy i ve správním řízení, jehož účelem je získat informace, které jsou pro dané řízení podstatné a které závisí na odborných znalostech. Vypracovává jej znalec, zhodnocení je ale úkolem soudce nebo jiné osoby, která vede řízení. Znalci nepřísluší provádět hodnocení důkazů a řešit právní otázky.

V rámci řízení rozlišujeme tzv. „odborné vyjádření“ a „znalecký posudek“. Je-li k objasnění skutečnosti důležité pro řízení třeba odborných znalostí, vyžádá si orgán pouze odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující, přibere orgán činný v řízení znalce (O znalecké činnosti, 2018).

Historie a vývoj znalců ve světě a v ČR

První zmínky o znalecké činnosti lze dohledat až v 16. století, kde se objevují takzvané odborné osoby, které byly zvány do procesního řízení. První zmínky lze najít v době inkvizice, avšak jen velmi sporadicky, navíc v takových případech zastávají jen méně

důležitou úlohu. Z počátku se tedy můžeme setkat se znaleckým dokazováním především v oblastech trestního práva (Bradáč, Krejčíř a Hallerová, 1999).

Pokrok se uskutečnil na přelomu 18. a 19. století, kde se poprvé formuje výraz znalé osoby, které byly nápomocny soudu a jejich posudky se považovaly za svědecké výpovědi. Tito znalci byli evidováni a první zachovaná evidence stálých znalců pochází z roku 1787 (Škoch, 2011).

V roce 1873 byla trestním řádem uzákoněna účast odborníků u soudu a vydán zákoník, který byl vydán císařem Josefem II. Tento zákoník platil v lehce pozměněné formě na našem území ještě v době Československa až do roku 1950. Dále pak vyplynula potřeba vyčlenění znaleckého posudku jako samostatného druhu soudního důkazu. To bylo uzákoněno v českých zemích v roce 1950. Kde se však vzala nutnost zvát k soudnímu řízení odborníky, velice dobře vysvětlují Bradáč, Krejčíř a Hallerová (1999, s. 25): „Potřeba odborného znaleckého dokazování vyvstala až s rozvojem oblastí lidské činnosti, kterých se toto dokazování týkalo. Až některé z nich dosáhly úrovně, která již nebyla pro soudce postižitelná, vznikla potřeba přibrat k vysvětlení odborníky.“

Obor, který nejvíce potřeboval posudky soudních znalců, vždy byl a bude soudní lékařství, kde byla nutnost posudků opravdu velká. Soudní znalectví nesloužilo jen k objasnění příčin úmrtí obětí, ale byly zde zapojovány obory jako toxikologie, biochemie a lékařská chemie (Bradáč, Krejčíř a Hallerová, 1999).

Pokud se vrátíme zpět k seznamu znalců, stejně jako je tomu dnes, i tehdy musel znalec splnit určitá kritéria pro zapsání do seznamu. Mezi hlavní podmínky patřil minimální věk 30 let, svéprávnost a samozřejmě odborná způsobilost.

„Zásadní právní úpravou byl Zákon č.167/1949 Sb., o stálých přísežných znalcích a tlumočnících, který sjednotil nejen všechny jednotlivé seznamy znalců, ale také způsob jejich jmenování. Pro kontrolu znalecké činnosti byla zavedena povinnost vést si znalecké deníky, kdo tuto povinnost porušil, hrozila mu sankce – v nejhorším případě zbavení úřadu. Další zákonná úprava (zák. č. 47/1959 Sb.) korespondovala s tehdejšími státními poměry a politickou situací, nebyla příliš kvalitní a vydržela tak pouze do roku 1967.“ (Bradáč, Krejčíř a Hallerová, 1999, s. 26).

Tyto úpravy měly za následek prodloužení lhůt zpracování znaleckých posudků, zhoršení jejich kvality. Znalci se v postech velmi často střídali a nenabývali potřebných zkušeností, což mělo za následek nekvalitní práce znaleckých ústavů a organizací. Také odměňování za znaleckou činnost nebylo zcela v pořádku. Proto úprava vydržela do roku 1967, kdy byla znalecká a tlumočnická činnost upravena zákonem č. 36/1967 Sb. a prováděcí vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb., který platí do této doby (Škoch, 2011).

Oceňování

Slovo oceňování má následující významy (Červená a kol., 1998):

- určování ceny, hodnoty v penězích,
- kritické hodnocení a posuzování,
- udělování cen,
- pochvalné uznání hodnoty.

Pokud se budeme pohybovat pouze v rovině významu určování ceny, hodnoty v penězích, je v ekonomickém oboru velmi časté oceňování nemovitostí, které ve své historii prošlo několika změnami.

V současném oceňování existují dvě základní roviny, které kromě používaných metod se liší i institutem zpracovatelů.

Administrativní cena

- cena nemovitosti stanovená podle cenového předpisu,
- výsledným produktem takového ocenění je znalecký posudek zpracovaný podle cenového předpisu platného v té které době,
- platnost příslušné vyhlášky v dnešních podmínkách v české republice je přibližně 1 rok,
- zpracování takového znaleckého posudku je znaleckým úkonem, může jej podat pouze znalec jmenovaný podle zákona o znalcích a tlumočnících a musí obsahovat předepsané náležitosti.

Náležitosti znaleckého posudku:

- soupis použitých podkladů,
- datum, ke kterému je nemovitost oceňována,
- dokumentace skutečnosti,
- samotný nález – tedy přesný popis toho co je oceňováno,
- způsob ocenění – použité metody,
- samotná analýza a výpočet konečné ceny,
- rekapitulace.

Znalecký posudek musí být opatřen tzv. znaleckou doložkou, která uvádí, pro jaké obory, pod jakým číslem jednacím, kterým soudem a kdy byl příslušný znalec znalcem jmenován. Podpis a oficiální razítko znalce je samozřejmostí.

Stanovení ceny obvyklé

- nejde o znalecký posudek,
- výsledný produkt nazýván jako tržní ocenění nebo stanovení obvyklé ceny,
- výpočet: neexistuje pevný předpis a použití metody záleží na posouzení a odborné erudici znalce či odhadce,
- není mnohdy možné rozpoznat použitou metodu,
- východiska pro metody jsou různě zkreslována a přizpůsobována potřebám konečného ocenění,
- často i chybí samotný popis předmětu ocenění – takže případný zájemce o informace z takového ocenění jen těžko může vytvořit svůj vlastní názor na skutečnou hodnotu nemovitosti třeba z pohledu jeho užitných potřeb (Oceňování nemovitostí pro bydlení – možnosti a trendy, 2013).

Historie oceňování nemovitostí

Historický vývoj oceňování nemovitostí můžeme rozdělit na dva velké celky:

1. Oceňování podle předchozích cenových předpisů (1897 – 31.10.1994).
2. Oceňování podle současných cenových předpisů (1.11.1994 – současnost).

Dále pak je možno na historický vývoj oceňování nemovitostí nahlížet ze dvou různých pohledů:

1. Hledisko volnosti tvorby cen nemovitostí.
2. Hledisko metodické příbuznosti předpisů pro oceňování.

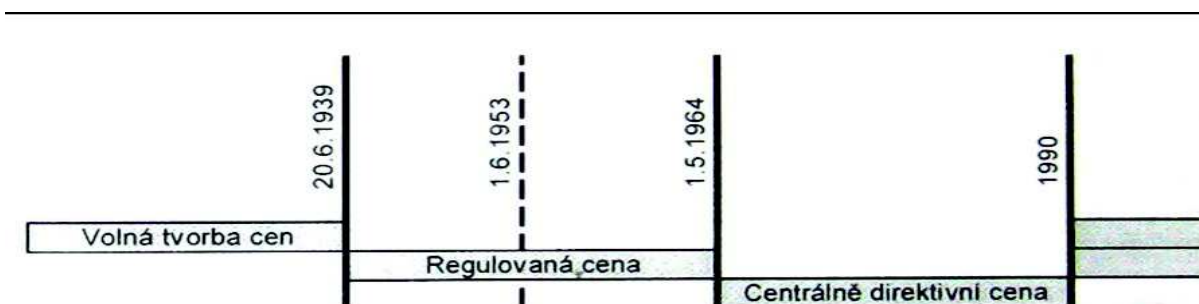
Oceňovací období z hlediska volnosti tvorby cen nemovitostí

Z hlediska volnosti tvorby cen bychom mohli historický vývoj oceňování nemovitostí rozdělit do 4 časových etap (Smolek, 2009):

1. Etapa 1897 – 20.6.1939
 - charakteristická volnou tvorbou cen nemovitostí,
 - cena byla ovlivněna pouze nabídkou a poptávkou na trhu s nemovitostmi.
2. Etapa 20.6.1939-30.4.1964:
 - v tomto období byly ceny nemovitostí řízeny centrálním orgánem státu – tzv. regulovaná tvorba cen.
3. Etapa 1964-1990:
 - období centrálně direktivní tvorby cen nemovitostí,
 - trh s nemovitostmi v tomto období už v podstatě neexistoval,
 - ceny byly určovány centrálními orgány státu,
 - stanovené ceny byly jednotné a plošné na celém území republiky,
 - ceny nemovitostí byly stejné na vesnici jako ve městě.
4. Etapa od roku 1990:
 - v tomto období dochází ke změně společenských poměrů, které vedou k přechodu od centrálně direktivní tvorby jednotných cen k volné tvorbě cen nemovitostí.

Obrázek č. 1 přináší přehled oceňovacích období z hlediska volnosti určení ceny nemovitostí.

Tabulka 1: Oceňovací období z hlediska volnosti určení ceny nemovitostí

Zdroj: Weigel (2012).

Oceňovací období z hlediska metodické příbuznosti předpisů pro oceňování

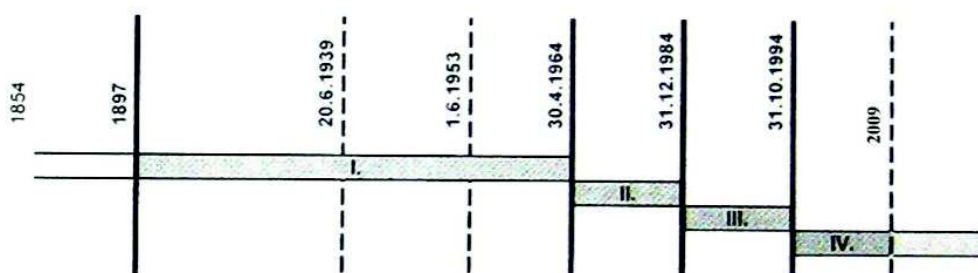
Pokud se na stejné období podíváme z hlediska metodické podobnosti oceňovacích předpisů, pak je možno tento časový úsek rozdělit na čtyři základní oceňovací období:

1. 1897 – 30.4.1964: I. oceňovací období

- období plné politických a hospodářských událostí a zvrátů, což se samozřejmě projeví i v legislativě a ekonomice země, potažmo v oceňování nemovitostí,
- 1. Nařízení ministrů práv, věcí vnitra a orby o odhadu nemovitostí, s účinností od 1.8.1897 do 15.7.1933,
- 2. Vládní nařízení o odhadu nemovitostí v řízení exekučním, které bylo účinné od 16.7.1933 do 30.4.1964 (s řadou omezení),
- v tomto období byla cena určována nabídkou a poptávkou na trhu nemovitostí, tzn. jde o takzvané období „volné tvorby cen“,
- cena nemovitosti se stanovovala:
 - podle nař. č. 175/1897 Ř.z.,
 - a od roku 1933 podle vl. nař. č. 100/1933 Sb. z. a n. (Smolek, 2009).

Obrázek č. 2 je přehledem oceňovacích období z hlediska metodické příbuznosti předpisů pro oceňování nemovitostí.

Obrázek 2: Oceňovací období z hlediska metodické příbuznosti předpisů pro oceňování nemovitostí

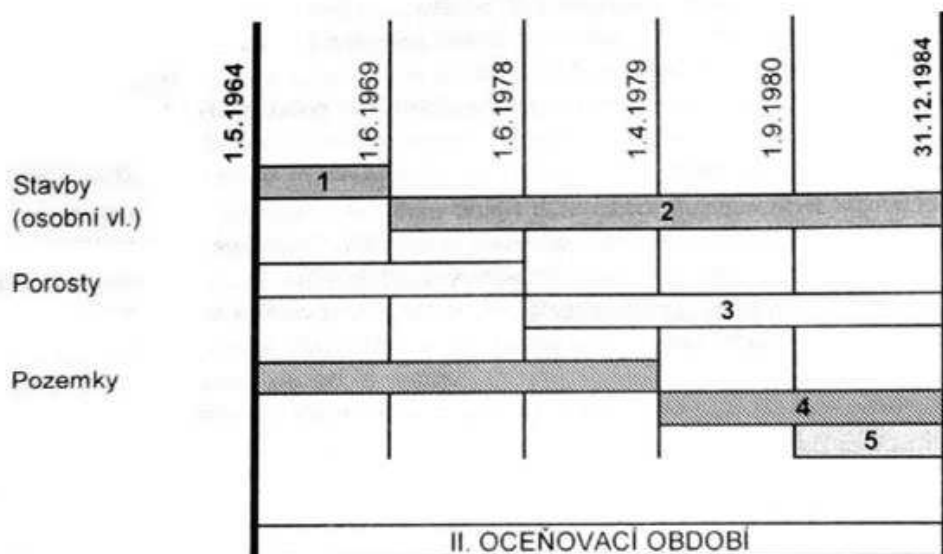
Zdroj: Weigel (2012).

2. 1.5.1964-31.12.1984: II. oceňovací období

- charakteristické, že šlo o období „socialistické výstavby“,
- zpočátku byly České země a Slovensko součástí jedné republiky, od roku 1969 se pak obě republiky dělí na dvě samostatné federativní republiky,
- základní oceňovací předpisy této doby byly:
 - Vyhláška č. 73/1964 Sb., o cenách staveb v osobním vlastnictví a o náhradách při vyvlastnění nemovitostí, s účinností od 1.5.1964 do 31.5.1969,
 - Vyhláška č. 43/1969 Sb., o cenách staveb v osobním vlastnictví a o náhradách při vyvlastnění nemovitostí, s účinností od 1.6.1969 do 31.12.1984 (Smolek, 2009).

Obrázek č. 3 zobrazuje časovou osu II. oceňovacího období a základní předpisy pro oceňování nemovitostí.

Obrázek 3: II. oceňovací období a základní předpisy pro oceňování nemovitostí

- 1 - Vyhl. č. 73/1964 Sb.
- 2 - Vyhl. č. 43/1969 Sb.
- 3 - Výměr ČCÚ č. 315/126/78
- 4 - Výměr ČCÚ č. 120/47/79
- 5 - Výměr ČCÚ č. 982/80

Zdroj: Weigel (2012).

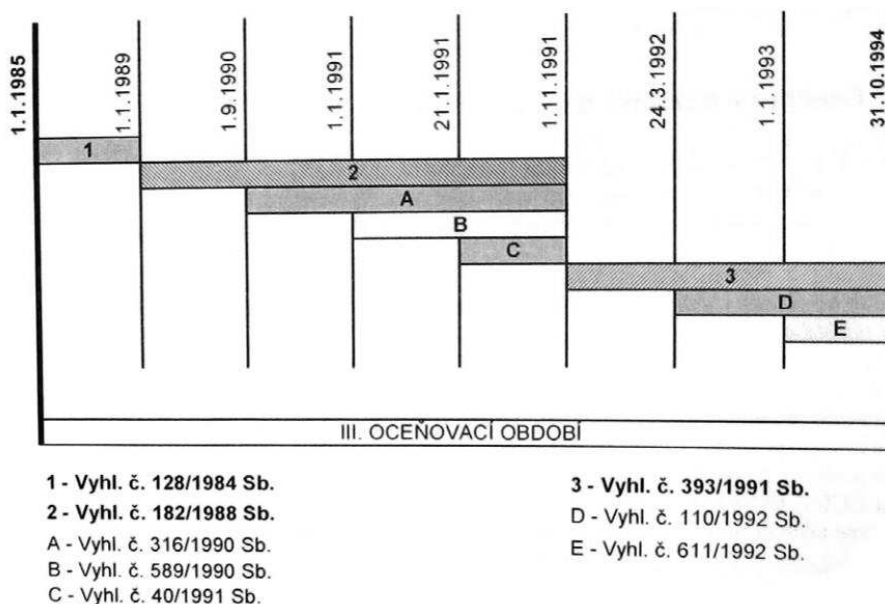
3. 1.1.1985-31.10.1994: III. oceňovací období

- období, ve kterém dochází k velkým politickým a hospodářským zvratům,
- období v němž jeden politický a hospodářský systém je nahrazen jiným – protichůdným systémem,
- ovlivněn i trh s nemovitostmi a jejich oceňování,
- základními oceňovacími předpisy pro toto období byly:
 - Vyhláška č. 128/1984 Sb., o cenách staveb, pozemků, porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, s účinností od 1.1.1985 do 31.12.1988,
 - Vyhláška č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, s účinností od 1.1.1989 do 31.10.1991 a její tři novelizace:
 - Vyhláška č. 316/1990 Sb., s účinností od 1.9.1990 do 31.10.1991,
 - Vyhláška č. 589/1990 Sb., s účinností od 1.1.1991 do 31.10.1991,
 - Vyhláška č. 40/1991 Sb., s účinností od 21.1.1991 do 31.10.1991,
 - Vyhláška č. 393/1991 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, s účinností od 1.11.1991 do 31.10.1994 a její dvě novelizace:
 - Vyhláška č. 110/1992 Sb., s účinností od 24.3.1992 do 31.10.1994,

- Vyhláška č. 611/1992 Sb., s účinností od 1.1.1993 do 31.10.1994 (Smolek, 2009).

Časová osa III. oceňovacího období a základní předpisy pro oceňování nemovitostí jsou uvedeny na obrázku č. 4.

Obrázek 4: III. oceňovací období a základní předpisy pro oceňování nemovitostí

Zdroj: Weigel (2012).

4. 1.11.1994 – současnost: IV. oceňovací období

- ve IV. oceňovacím období už začínáme oceňovat podle současných cenových předpisů (jde vlastně o předpisy, které platí dodnes, nebo jsou svou metodikou těm dnešním velmi podobné),
- základními oceňovacími předpisy pro toto období byly:
 - Vyhláška č. 178/1994 Sb., o oceňování staveb, pozemků a trvalých porostů, s účinností od 1.11.1994 do 31.12.1995 a její novela:
 - Vyhláška č. 295/1995 Sb., s účinností od 1.1.2006 do 31.12.1997,
 - Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, s účinností od 1.1.1998 a prováděcí vyhláška č. 279/1997 Sb. k tomuto zákonu, s účinností od 1.1.1998, která byla čtyřikrát novelizována:
 - Vyhláškou č. 127/1999 Sb., s účinností od 1.7.1999,
 - Vyhláškou č. 173/2000 Sb., s účinností od 1.7.2000,
 - Vyhláškou č. 338/2001 Sb., s účinností od 1.10.2001,
 - Vyhláškou č. 325/2002 Sb., s účinností od 19.7.2002,
 - Prováděcí vyhláška č. 540/2002 Sb. k zákonu 151/1997 Sb. a její novely:
 - Vyhláška č. 452/2003 Sb., s účinností od 1.1.2004,
 - Vyhláška č. 640/2004 Sb., s účinností od 1.1.2005,
 - Vyhláška č. 617/2006 Sb., s účinností od 1.1.2007,
 - Prováděcí vyhláška č. 3/2008 Sb. k zákonu 151/1997 Sb. a její novela:
 - Vyhláška č. 456/2008 Sb., s účinností od 1.1.2009 (Smolek, 2009).

Oceňování nemovitostí v současné době

V současné době se oceňuje podle zákona č. 151/1997 Sb. o oceňování majetku, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., č. 237/2004 Sb. a č. 257/2004 Sb. a č. 296/2007 Sb. a vyhlášky Ministerstva financí České republiky č. 3/2008 Sb. ve znění vyhlášky č. 456/2008 Sb. Tento způsob oceňování je využíván především pro daňové účely.

Od roku 1989 je u nás používán také tržní způsob oceňování. Tento způsob se používá, pokud chceme stanovit reálnou cenu nemovitosti. Stejně tak jako administrativní způsob oceňování i tržní způsob se řídí zásadami stanovenými zákonem č. 151/1997 Sb., avšak neexistuje žádný stanovený postup výpočtu této ceny. Každá instituce (např. banky – záruky), která potřebuje znát tržní cenu nemovitosti, si vytváří vlastní metodiku stanovení této ceny.

Ocenění administrativním způsobem je považováno za objektivnější než ocenění tržní, nicméně velmi často je toto ocenění značně vzdáleno opravdové tržní ceně (Smolek, 2009).

Seznam zdrojů

- BĚLOHLÁVEK, A. J. a HÓTOVÁ, R., 2011. *Znalci v mezinárodním prostředí – v soudním řízení civilním a trestním, v rozhodčím řízení a v investičních sporech*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 586 s. ISBN 978-80-7400-395-0.
- BRADÁČ, A., KREJČÍŘ, P. a HALLEROVÁ, A., 1999. *Úřední oceňování majetku*. Brno: Akademické nakladatelství CERM, s.r.o. Brno., 258 s. ISBN 80-7204-126-6.
- CÍSAŘOVÁ, D., FENYK, J. a kol., 2006. *Trestní právo procesní*. 4. aktualizované vydání. Praha: Linde, 871 s. ISBN 978-80-7201-594-8.
- ČERVENÁ, V., 1998. *Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost: s dodatkem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky*. 2. upr. a dopl. vyd. Academia, 647 s. ISBN 80-200-0493-9
- JELÍNEK, J. a kol., 2011. *Trestní právo procesní*. 2. vydání. Praha: Leges, 816 s. ISBN 978-80-87212-92-9.
- MUSIL, J., KRATOCHVÍL, V., ŠÁMAL, P. a kol., 2007. *Kurs trestního práva: Trestní právo procesní*. 3. přepracované a doplněné vydání. Praha: C. H. Beck, 1166 s. ISBN 978-80-7179-572-8.
- O ZNALECKÉ ČINNOSTI, 2018. In: *Katalog znalců* [online]. Praha: SIMPLY-NET s.r.o., 2018 [cit. 2018-04-05]. Dostupné z: <http://www.katalogznalcu.cz/o-znalecke-cinnosti>
- SMOLEK, T., 2009. *Historický vývoj oceňování nemovitostí*. Praha: Vysoká škola ekonomická Praha. Fakulta podnikohospodářská, 61 s. Vedoucí diplomové práce doc. Ing. Jan Heřman, CSc.
- ŠKOCH, P., 2011. *Aktuální otázky znalecké činnosti*. Brno: Vysoké učení technické v Brně. Ústav soudního inženýrství, 89 s. Vedoucí diplomové práce prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.
- WEIGEL, L., 2012. *Oceňování nemovitostí podle předchozích cenových předpisů: na území České republiky (1897-1994)*. Akademické nakladatelství CERM, 247 s. ISBN 978-80-7204-6522.

Kontaktní adresa autorů:

Bc. Michaela Turková, student magisterského studijního programu (pomocná vědecká síla), Ústav znalectví a oceňování, Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích, Okružní 517/10, 370 01 České Budějovice, Česká republika, mika.turkova@mail.vstecb.cz

Bc. Eva Kalinová, student magisterského studijního programu (pomocná vědecká síla), Ústav znalectví a oceňování, Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích, Okružní 517/10, 370 01 České Budějovice, Česká republika, kalinova94@gmail.com